

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6SŽ/9/2015
Identifikačné číslo spisu: 9015010065
Dátum vydania rozhodnutia: 24.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9015010065.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. v právnej veci navrhovateľa: MAC TV s.r.o., so sídlom v Bratislave, Brečtanová 1, 831 01 Bratislava, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Miletičova 5/B, 821 08 Bratislava, proti odporkyňi: Rada pre vysielanie a retransmisiu, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 8, P. O. Box 155, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/42/2015 zo dňa 25. augusta 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/42/2015 zo dňa 25. augusta 2015 z r u š u j e a v e c v r a c i a odporkyňi na ďalšie konanie.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 560,32 eura, a to na účet právneho zástupcu navrhovateľa Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o., so sídlom v Bratislave, do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Odporkyňa napadnutým rozhodnutím č. RP/42/2015 zo dňa 25. augusta 2015 (vydaným v správnom konaní) konštatovala porušenie povinností zo strany navrhovateľa podľa ustanovenia § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“) tým, že nedodal Rade na jej vyžiadanie súvislý záznam vysielania programu Kolabs odvysielaného na televíznej programovej službe JOJ PLUS dňa 19.04.2015 o cca 14:40 hod. do 15 dní od doručenia žiadosti o poskytnutie tohto záznamu vysielania, za čo bola navrhovateľovi uložená podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankcia - pokuta, určená podľa § 67 ods. 2 písm. a/ zákona 308/2000 Z.z. vo výške 200,- €.

Rada takto rozhodla, keď dospela k záveru, že účastník konania porušil povinnosť uvedenú v § 16 ods. 3 písm. l) zákona o vysielaní a to tým, že nedodal Rade na jej vyžiadanie súvislý záznam vysielania programovej služby JOJ PLUS zo dňa 19.04.2015 o cca 14:40 hod. do 15 dní od doručenia žiadosti Rady o poskytnutie tohto záznamu vysielania.

Proti rozhodnutiu Rady podal opravný prostriedok navrhovateľ a žiadal, aby Najvyšší súd SR napadnuté rozhodnutie správneho orgánu ako nezákonné zrušil a vec vrátil Rade na ďalšie konanie a zaviazal ju k náhrade trov konania. Navrhovateľ poukázal na to, že dňa 27.04.2015 v zmysle § 16 ods. 3 písm. l) zákona o vysielaní doručil Rade záznamy z vysielania, ktoré vyžadovala a je teda zrejmé, že svoju povinnosť si splnil. Záznamy z vysielania boli doručené v stanovenej lehote, v zodpovedajúcej kvalite a na zvyčajnom technickom nosiči určenom Radou. Záznamy boli vysielateľom vyhotovené v súlade so všetkými príslušnými právnymi a technickými normami a bez akejkoľvek chyby a schopné prehratia zo strany Rady. Až monitorovaním sa zistilo, že záznam neobsahoval cca 18 úvodných sekúnd požadovaného programu. Rada, ak mala pochybnosť o kvalite dodaných záznamov vysielania, mala postupovať v zmysle správneho poriadku a vyzvať vysielateľa ako účastníka konania na poskytnutie súčinnosti a dodanie inej verzie záznamu z vysielania v prípade, že záznamy nespĺňajú zákonné náležitosti a vysielateľ by sa o pravdivosti tvrdenia Rady presvedčil. Vysielateľ namietal, že svoju povinnosť podľa § 16 ods. 3 písm. l) zákona o vysielaní si v zákonnej lehote splnil, v dostatočnom predstihu pred začatím správneho konania, avšak Rada si nevyžiadala od vysielateľa súčinnosť, v zmysle ktorej by prípadné nedostatky záznamu vysielania, ak by tieto existovali, odstránil.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že sa jedná o skutkovo takmer totožnú vec, ku ktorej Najvyšší súd SR zaujal jednoznačný právny záver vo svojom rozsudku z 24.02.2015, sp. zn. 3Sž/16/2014, a odkazuje na argumentáciu najvyššieho súdu v odôvodnení predmetného rozsudku a má za to, že v prejednávanej veci sú splnené všetky podmienky na zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci Rade na ďalšie konanie z identických právnych dôvodov: „Najvyšší súd považuje vzhľadom na daný skutkový a právny stav veci za potrebné zdôrazniť, že ak má Rada pre vysielanie a retransmisiu nepochybne za preukázané, že vysielateľ jej zaslal na základe jej výzvy v zákonnej lehote príslušné záznamy vysielania a až následne monitorovaním týchto záznamov Radou došlo k zisteniu, že predmetné záznamy nie sú v požadovanej kvalite a že neobsahujú záznam reálneho vysielania, nie je možné potom vyhodnotiť túto skutočnosť tak, že vysielateľ požadované záznamy vysielania vôbec nedoručil a nesplnil tak zákonnú povinnosť (§ 16 ods. 3 písm. l) zákona o vysielaní) a že došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu (§ 67 ods. 2 písm. a) zákona o vysielaní).“

Rada vo svojom písomnom vyjadrení k opravnému prostriedku navrhovateľa uviedla, že vysielateľ doručil Rade záznam vysielania označený ako vyžiadaný záznam vysielania. Monitorovaním doručeného záznamu sa zistilo, že tento obsahoval vysielanie v čase od cca 14:40:27 hod. do cca 15:20:07 hod. Zo záznamu vysielania programu Kolabs odvysielaného na programovej službe JOJ PLUS dňa 19.04.2015 o cca 14:40 hod., vyhotoveného na nahrávacom zariadení Rady, sa zistilo, že vysielanie uvedeného programu začalo o cca 18 sekúnd skôr. Predmetný program zaznamenaný na nahrávacom zariadení Rady tak má o cca 18 sekúnd viac ako predmetný program zaznamenaný na zázname doručenom vysielateľom. Na zázname doručenom vysielateľom teda nebol celý vyžiadaný program. Účastník konania dodal 27.04.2015 dva záznamy vysielania, ktoré boli zaznamenané na dátovom DVD nosiči. Monitorovaním dodaných záznamov vysielania bolo zistené, že oba záznamy trvali od cca 14:40:27 hod. do cca 15:20:07 hod., pričom záznamy začali v čase, keď už predmetný program Kolabs bol vysielaný. Monitorovaním záznamu vysielania vyhotoveného na nahrávacom zariadení Rady bolo zistené, že predmetný program Kolabs začal v čase o cca 14:40:10 hod. Porovnaním vysielania zaznamenaného na oboch uvedených záznamoch sa zistilo, že predmetný program bol do času, ktorým začína záznam vysielania účastníka konania, vysielaný 18 sekúnd, čiže podľa jeho časového kódu začal o cca 14:40:09. Rozdiel medzi rôznymi časovými údajmi medzi záznamom doručeným vysielateľom a záznamom vyhotoveným na nahrávacom zariadení Rady je spôsobený technickým spôsobom šírenia signálu. To však nič nemení na skutočnosti, že na zázname doručenom účastníkom konania chýba zo začiatku programu 18 sekúnd. Z uvedených skutočností vyplýva, že záznam vysielania doručený účastníkom konania neobsahoval vysielanie celého vyžiadaného programu, ale len jeho časť.

Rada tiež uviedla, že proces monitorovania záznamov je zdĺhavý a zaberá určitý čas, preto Rada nemôže okamžite vedieť, že sú doručené záznamy poškodené. Aj v takomto prípade však záznam z vysielania mal byť Rade doručený do 15 dní odo dňa doručenia vyžiadania vysielateľovi a akékoľvek dodatočné vyžiadanie a doručenie by nič nezmenilo na skutočnosti, že skutkový stav je už nemenne daný a aj časovo ohraničený márnym uplynutím 15 dňovej lehoty.

Rada sa s právnym názorom NS SR, uvedenom v navrhovateľom citovanom rozsudku vo veci sp. zn. 3SŽ/16/2014, nestotožnila a to z dôvodu, že povinnosť ustanovená v § 16 ods. 3 písm. l) zákona č. 308/2000 Z.z. je koncipovaná jednoznačne, a to tak, že vysielateľ je povinný záznam vysielania poskytnúť Rade do 15 dní od doručenia žiadosti Rady o poskytnutie tohto záznamu vysielania. Záznamom vysielania je to, čo bolo reálne odvysielané a čo mohli diváci na svojich televíznych prijímačoch sledovať. Ako je zrejmé z vyššie uvedeného, záznam doručený navrhovateľom neobsahoval vysielanie celého vyžiadaného programu, ale len jeho časti. Takýto záznam tak nie je možné považovať za záznam vysielania, nakoľko neobsahuje vysielanie v takej podobe, v akej ho bolo možné vnímať na televíznom prijímači. Podľa Rady nie je možné tvrdiť, že si navrhovateľ splnil svoju povinnosť a doručil vyžiadaný záznam vysielania.

Rada v závere uviedla, že napadnuté rozhodnutie považuje za riadne odôvodnené, vydané na základe správnych skutkových a právnych záverov. Výšku uloženej sankcie - pokuty považuje rovnako za plne odôvodnenú. V predmetnom správnom konaní sa riadne vyrovnala s argumentmi navrhovateľa. Napadnuté rozhodnutie nevykazuje žiadne právne ani logické vady, ktoré by mohli mať vplyv na jeho zákonnosť a rovnako ani postup odporkyne v predmetnom správnom konaní nevykazuje žiadne vady, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Navrhla, aby Najvyšší súd SR napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP/42/2015 zo dňa 25.08.2015 potvrdil.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne, ako aj postup, ktorý mu predchádzal, a dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa je dôvodný, a preto napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil podľa § 250q ods. 3 O.s.p. a vec vrátil odporkyne na ďalšie konanie, a to z nasledovných dôvodov:

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p., pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 4 zákona o vysielaní a retransmisii, poslaním Rady pre vysielanie a retransmisiiu (ďalej len „Rada“) je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania a retransmisie, dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom. Činnosť Rady vyplývajúca z tohto jej poslanca a pôsobnosti, upravenej v § 5 zákona o vysielaní a retransmisii, vykonávajú členovia Rady a úlohy spojené s činnosťou Rady plnia zamestnanci Kancelárie Rady pre vysielanie a retransmisiiu. V oblasti výkonu štátnej správy zákon o vysielaní a retransmisii v ustanovení § 5 ods. 1 písm. m/ v prípade potreby oprávňuje Radu vyžiadať si od vysielateľov záznamy vysielania. Vysielateľom v ustanovení § 16 ods. 3 písm. l/ ukladá korešpondujúcu povinnosť uchovávať súvislé záznamy vysielania počas 45 dní odo dňa ich vysielania v

zodpovedajúcej kvalite a na vyžiadanie Rady poskytnúť záznam vysielania na zvyčajnom technickom nosiči, ktorého druh určí Rada v licencií po dohode s vysielateľom.

Pokiaľ ide o samotnú žiadosť o poskytnutie záznamu najvyšší súd k argumentácii navrhovateľa uvádza, že Rada neporušila žiadne ustanovenie zákona vyžiadaním si záznamu vysielania a vysielateľ poskytnutím záznamu plnil na základe požiadavky Rady svoju zákonom uloženú povinnosť vysielateľa. Prevádzkovanie vysielania je licencovanou činnosťou, na ktorú sú kladené osobitné požiadavky a predloženie záznamu z vysielania na požiadanie Rady je súčasťou licencie na vysielanie a má evidenčný a archivačný charakter. Záznam vysielania, ktorý si odporkyňa v súlade so zákonom vyžiadala, má presne a úplne zachytávať skutkový stav a obsah vysielania. V čase vyžiadania si záznamu ešte neprebiehala zo strany Rady správne konanie voči vysielateľovi.

V danom prípade mal Najvyšší súd SR za preukázané, že vysielateľ zaslal Rade na základe jej výzvy príslušné záznamy vysielania a až následne monitorovaním týchto záznamov Radou došlo k zisteniu, že predmetné záznamy nie sú v požadovanej kvalite a že neobsahujú záznam reálneho vysielania.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nemohla potom odporkyňa s prihliadnutím na daný skutkový a právny stav veci mať automaticky za to, že navrhovateľ nereagoval na výzvu Rady a nezaslal jej záznamy z vysielania, čím si nesplnil povinnosť v zmysle § 16 ods. 3 písm. l) zákona o vysielaní, a že teda týmto konaním sa navrhovateľ dopustil príslušného správneho deliktu.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o vysielaní, sa na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, a to zákon č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov, okrem ustanovení § 23 v časti neprístupnosti zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

S poukazom na ustanovenie § 71 ods. 1 zákona o vysielaní nič nebránilo potom odporkyňi, s prihliadnutím na ustanovenie § 3 ods. 2 správneho poriadku, následne postupovať tak, že by svojím rozhodnutím prerušila konanie v zmysle ust. § 29 ods. 1 správneho poriadku a vyzvala navrhovateľa v príslušnej lehote na zaslanie "nových" záznamov vysielania, ktoré by boli v požadovanej kvalite a mohla tak vykonať monitorovanie vysielania vysielateľa z jeho záznamov vysielania.

Najvyšší súd SR považuje vzhľadom na daný skutkový a právny stav veci za potrebné zdôrazniť, že ak má Rada pre vysielanie a retransmisiu nepochybne za preukázané, že vysielateľ jej zaslal na základe jej výzvy v zákonnej lehote príslušné záznamy vysielania a až následne monitorovaním týchto záznamov Radou došlo k zisteniu, že predmetné záznamy nie sú v požadovanej kvalite a že neobsahujú záznam reálneho vysielania, nie je možné potom vyhodnotiť túto skutočnosť tak, že vysielateľ požadované záznamy vysielania vôbec nedoručil a nesplnil tak zákonnú povinnosť (§ 16 ods. 3 písm. l/ zákona o vysielaní), a že došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu (§ 67 ods. 2 písm. a/ zákona o vysielaní).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd SR napadnuté rozhodnutie Rady zrušil podľa § 250q ods. 3 O.s.p. za použitia § 250l ods. 2 O.s.p. z dôvodov ust. § 250j ods. 2 písm. a/, c/, d/ O.s.p. a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania celkovo v sume 560,32 eura, ktorú sumu zaviazal neúspešnú odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi. Trovy konania pozostávajú:

1. Úkony právnej služby

Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu podľa § 11 ods. 4 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

- 1) 01.07.2015 - prevzatie a príprava zastúpenia 139,83 eura + rež. paušál 8,39 eura = 148,22 eura
- 2) 06.10.2015 - podanie žaloby.....139,83 eura + rež. paušál 8,39 eura = 148,22 eura
- 3) 24.05.2017 - účasť na pojednávaní (30 min) 147,33 eura + rež. paušál 8,84 eura = 156,17 eura

20 % DPH.....90,52
eura

Tarifná odmena právneho zástupcu, spolu s režijným paušálom a s DPH (20 %).....543,13 eura

2.1 Náhrada za stratu času

V zmysle § 17 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v platnom znení:

24.05.2017 - cesta autobusom na trase Miletičova 5B, Bratislava - Župné námestie 13, Bratislava a späť:
15 min tam a 15 min späť, t. j. 1x polhodina.....14,73 eura

Náhrada za stratu času spolu.....14,73 eura

2.2 Náhrada za použitie vozidla

V zmysle opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 632/2008 Z. z. o sumách základnej náhrady za používanie cestovných motorových vozidiel pri pracovných cestách:
Základná náhrada za 1 km jazdy osobným cestným motorovým vozidlom je vo výške 0,183 eura.

Cesta motorovým vozidlom zn. VOLKSWAGEN TOUAREG, EČV: BA881RD na trase Miletičova 5B,
Bratislava - Župné námestie 13, Bratislava a späť.....8 km

Spolu: 8 km x 0,183 eura.....1,46 eura

2.3 Náhrada za spotrebované PHM

Priemerná spotreba paliva na 100 km podľa technického preukazu predstavuje..... 10,7 l nafty

Priemerná cena paliva za 20. týždeň v roku 2017.....1,153 eura/liter

24.05.2017 - cesta autom na trase Bratislava, Miletičova 5B - Župné nám. 13, Bratislava a späť: 4 km
tam a 4 km späť, t. j. 8 km x 10,7/100 x 1,153.....1,- euro

Náhrada za spotrebované PHM spolu.....1,- euro

Zhrnutie:

1. Úkony právnej služby s DPH.....543,13 eura

2. Náhrada hotových výdavkov právneho zástupcu.....17,19 eura

Spolu.....560,32 eura

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.